Câteva personalităţi despre ziarul nostru

—000x000—

(Continuare din pagina I-a)

DEM. DOBRESCU
fost primar general al Capitalei

Numai prejudecata trecutului, care prepara pe om pentru moarte, nu înţelege rolul sportului, într'o societate bazată pe optimismul vieţei. Jubileul unei gazete de sport, însemnează că gazeta a pătruns pentru că oamenii au înţeles rolul ei.

Felicit pe conducătorii Gazetei Sporturilor, felicit societatea care a înţeles marele ei rol social, educator şi moral.

Dem. Dobrescu

LOCOT. AL. PAPANA'

Gazetei Sporturilor

Dragă prietenă,

De ziua ta d naştere, aşi fi vrut să-ţi fac un dar; am stat deci şi m'am sfătuit cu mine însumi. ce ar putea oare să-ţi facă plăcere.

După multă chibzuinţă însă, am ajuns la concluzia, că tu ai de toate. De aceea m'am gândit că singurul lucru ce ţi-aşi putea oferi, este *recunoaşterea meritelor tale.*

De când te-am cunoscut, şi sunt de atunci vre-o 10—12 ani, te-am urmărit pas cu pas; aşi putea spune chiar că ţi-am fost perfect credincios, căci dacă marile cotidiane mai uit să le cumpăr câte odată, apoi pe tine te răsfăţ zi de zi. Şi acum, tot e bine; dar pe vremuri, când apăreai numai de 3 ori pe săptămână, sau în iernile trecute, când nu te vedeam decât Lunea şi Vinerea, era plin de tristeţe.

Căci, de unde puteam eu să aflu rezultatul matchului Carpentier — Dempsey, sau victoria lui Cochet asupra ui Tilden, sau izbânda morală a României asupra Cehoslovaciei în Campionatul Mondial, dacă nu dela tine?

Deaceea, să nu te mire că în fiecare dimineaţă, primul lucru pe care îl fac când ies din casă, e să stau de vorbă cu tine. Şi astfel, în câteva clipe sunt la curent cu tot ce mă interesează mai mult pe lume: *cu mişcarea sportivă mondială.*

Dar ceeace m-a frapat întotdeauna la tine, sunt două calităţi pe cari trebue să le recunoască ori cine: imleerdgo cine: *rapiditatea şi exactitatea informaţiilor.*

Şi cred că acesta este motivul pentru care te poţi mândri azi, serbând a o mia cinci sutea aniversare.

Şi mai e ceva: ca ziar sportiv, ai o dublă datorie: pe deoparte, să lămureşti opinia publică cu tot ceeace e nou în sportul românesc sau străin, şi pe de alta, să îndrumezi, şi să încurajezi activitatea sportivă românească. Ori şi această datorie ţi-o faci pe deplin.

Deaceea, dragă pritenă, îţi urez, un singur lucru: să trăeşti atâta cât va trăi şi sportul, (iar acestuia, ştii tu ce-i doresc).

Cu multă afecţiune,

Locot Al. Papana

AUREL LEUCUŢIA

Cei, cari am asistat la începutul de organizare a mişcării sportive româneşti, neloveam permanent de lipsa unui ziar de specialitate. Cei dela «Gazeta Sporturilor» permanenţi de atunci şi până astăzi au împlinit această lipsă în aşa măsură, încât rolul lor nu mai poate fi şters niciodată din istoria înfăptuirii sportului românesc.

Aurel Leucuţia

G. PANAITOPOL
Preşedintele F. R. B.

Apariţia celui de-al 1500-lea număr al «Gazetei Sporturilor» constitue un eveniment de seamă în mişcarea noastră sportivă, eveniment ce trebue subliniat cu toată căldura.

Prin 12 ani de muncă neîntreruptă «Gazeta Sporturilor» a contribuit din plin la ridicarea sportului românesc la locul de cinste pe care'l ocupă azi în concertul european.

Toţi cei cari îşi închină prisosul lor de timp şi de eneroie pentru propăşirea sportului românesc, înţeleg câtă muncă şi câtă jertfă cere întreţinerea unui cotidian sportiv, în starea actuală a sportului la noi. Aceştia sunt datori să stimuleze cotidianul, care stimulează sportul.

Boxul, în special, a găsit totdeauna în «Gazeta Sporturilor» un aprig sprijinitor, pentru care, în calitate de preşedinte al Federaţiei, îi aduc cele mai vii mulţumiri.

G. Panaitopol

COL. SAMBOTEANU
Directorul Cercetăşiei

Mergând pe acelaşi drum ca propovăduitori şi îndrumători ai tineretului — pentru dobândirea sănătăţii fizice — alături de cea morală, cercetăşia Română, vede în «Gazeta Sporturilor» ce-şi aniversează 12 ani de muncă continuă şi folositoare pusă în slujba unui ideal, un preţios colaborator, căruia îi urează ca prin puterea scrisului său să convingă tineretul nostru că sportul nu are valoare decât atunci când alături de ceilalţi factori educativi, contribue la desăvârşirea individului din punct de vedere moral şi social.

Col. Samboteanu

Lt. col. EM. PALANGEANU
Preşedinte al F. R. A.

Atletismul, care înseamnă lupta individului cu timpul şi spaţiul, trebue să constitue fundamentul pregătirii oricărui sportiv, în orice ramură s'ar avânta, — ramuri astăzi atât de variate.

Fiindu-i recunoscută această exclusivitate atât de către oamenii de ştiinţă specialişti, cât şi de conducători şi practicanţi, — desvoltarea şi răspândirea lui ar trebui să *întreacă* limitele unui corolar cu eticheta de «util» şi să devină, pe lângă gimnastică, o *obligativitate* reală: în şcoli, în societăţi, cluburi, etc.

In orice manifestare a mişcării—fie ea individuală, sau fie de efort colectiv (la echipe, în jocurile mari) — rezultatul va fi totdeauna în avantajul acelora, a căror pregătire technică serioasă se sprijină, mai întâi, pe o valoare atletică reală a fiecăruia dintre părtaşi.

Dacă reflectează asupra acestui fapt, atunci orice amator — care practică indiferent ce sport ar fi (fizic sau mecanic) — se va convinge, fără altă argumentare, că:

Atât în ucenicia, cât şi în perfecţionarea sau — cu atât mai mult în întreţinerea acestui sport, el are neapărată nevoe tocmai de acele elemente esenţiale: *rezistenţă, iuţeală, forţă* (să sară şi să arunce), care însumează noţiunea de atletism.

Forurile noastre sportive nu dau atenţia cuvenită acestui aport (şi acestui suport) nediscutabil al progresului general sportiv, iar consecinţa acestei lipse de atenţie — ca să nu o numim altfel — este una din cauzele regretabile de stagnare ale atletismului nostru.

Dar mai e un lucru:

Sforţările conducătorilor din Federaţia de Atletism, propunerile şi bunele lor intenţii, mai sunt stăvilite şi de unele elemente cari, cu cât stau mai distantate de calea comună a binului îndemn, cu atâta sunt mai vătămătoare. Cu aparenţa, numai, de îndreptătoare, dar — în realitate — pătimaşe şi de cele mai multe ori interesate, ele se lasă alunecate pe povârnişul polemizărilor şi cârtirilor inutile, uitând cât de puţin folos aduc, astfel, ideii pe care ar trebui s'o sprijine şi s'o slujească.

Să nădăjduim, însă, că asestor racile li se vor găsi leacurile potrivite — şi să nădăjduim că unirea conştiinţelor curate, sportive, atletice, va canaliza din nou, în matca unic a unei conlucrări sincere, toate conştiinţele curate şi cinstite, care *se vor* în interesul şi serviciul cauzei atletismului nostru.

Şi dacă vânturi neprielnice bat mereu de o bucată de vreme, căutând să ne abată, parcă anume, gândul şi preocupările dela problema atletismului nostru, totuş — chiar aşa fiind — această problemă nu trebueşte în nici un caz neglijată. Ci dimpotrivă: *toate* energiile sportului românesc să se adune, tributare şi... fără precupeţire, în slujba ideii de atletism.

Iar *presa*, şi mai ales aceea de specialitate, cu rolul covârşitor pe care este chemată să-l joace în această ordine de idei şi de preocupări, presa — zic — *nu trebue să aibă drumuri cu răspântii.* Ea trebue să aibă, pe primul plan al preocupărilor ei, totdeauna, gândul şi grija de pregătire a masselor în vederea faptelor determinante.

Iată de ce:

«Gazetei Sporturilor», care *de zece ani*, neîntrerupt, este prietină şi susţinătoare statornică a atletismului nostru sărac — şi care astăzi se opreşte la un emoţionant popas din existenţa ei, noi îi aducem aici, odată cu urarea caldă de continuu progres, îi aducem şi reînoirea fidelităţii noastre, în truda şi năzuinţele noastre.

Colonel E. Palangeanu

T. A. DAVILA
Preşedintele Biroului F. R. F. A.

Nu există îndeletnicire mai salutară pentru tineret decât sportul, — atâta vreme cât este practicat cu suflet generos şi cavaleresc. El îşi pierde însă frumoasa menire când sportivii sunt nedisciplinaţi şi nu ştiu să-şi înfrâneze instinctele.

«Gazeta Sporturilor», care trăeşte azi o aniversare atât de fericită, poate avea satisfacţia că a contribuit în decursul anilor la «civilizarea» sportului românesc.

T. A. Davila

ION MITILINEU

preşedintele A. C. R. R.

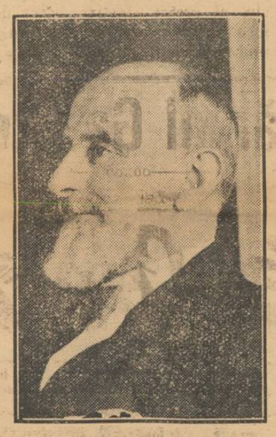

O mie cinci sute de numere apărute însemnează pentru «Gazeta Sporturilor» doisprezece ani de activitate neîntreruptă pentru propagarea sporturilor fizice şi mecanice şi pentru încurajarea turismului în hotarele României întregite.

Automobil-Clubul Regal Român a urmărit întreagă această activitate şi, în manifestările sale de propagandă s'a bucurat de colaborarea preţioasă a acestui ziar.

Odată cu mulţumirile noastre, facem «Gazetei Sporturilor» şi urările de viaţă cât mai lungă.

Jon Mitilineu

OCTAV ONICESCU
Directorul I S. E. F.-ului

Presa sportivă are două îndatoriri: Cea dintâi este să oglindească exact faptele din câmpul aşa de variat al sportului, pe care trebuie să-l precizeze după criterii foarte largi, dar îndeajuns de riguroase pentru a nu lăsa să treacă drept sport, simple negustorii sau chinuitoare exhibiţii ale trupului omenesc.

A doua îndatorire este să îndrumeze mişcarea sportivă românească pe căile de sănătoasă afirmaţie, care singure vor asigura propăşirea şi continuitatea.

In serviciul acestor obligaţii trebueşte o înaltă conştiinţă a adevărului, şi competinţa pe care nu numai priveliştea de amator a câmpului sportiv o poate da.

Cu aceasta şi cu talentul care nu lipseşte, tânăra presă sportivă românească va înregistra strălucite succese.

Octav Onicescu

Footballul internaţional în anecdotă

ENGLEZII SUNT CONSERVATORI

Anglia, toată lumea o ştie, este ţara conservatorismului.

Arbitrii de football, cu deosebire, sunt pătrunşi până'n rărunchi de acest spirit conservator. Care nu este, evident, o scădere. Dar nici o fericire. Căci, iată ce s'a întâmplat recent unui cunoscut referee englez.

In Anglia, ca şi în toate părţile, înainte de a se începe matchul se face alegerea terenului. Englezii o fac însă — aşa e tradiţia — cu o guinee de aur — ca în timpurile de glorie...

Zilele trecute, cu prilejul unui match din prima ligă, arbitrul, în momentul sorţului pentru alegerea terenului, a avuţ surpriza foarte dezagreabilă de a constata că guineea de aur pe care a aruncat-o în aer a recăzut pe pământ metamorfozată... sub forma unei umile monede de doi penci.

A avut un moment de justificată uluială, a aruncat o privire cercetătoare în jurul său. Lângă el se aflau însă cei doi căpitani ai echipelor. Pe cari nu i-a văzut măcar aplecându-se.

N'a putut descoperi nici cel mai mic indiciu.

Iarăşi, să ancheteze printre cei 60 mii spectatori ar fi fost o imposibilitate.

A fluerat aşa dar începutul matchului — cu durerea în suflet.

I-a mai rămas o singură soluţie: A rugat pe speaker să anunţe cazul şi să adaoge că jucătorul care se va dovedi a fi subtilizat moneda va fi radiat din federaţie. Şi roagă pe hoţul anonim să-i restitue moneda.

Urmarea a fost că a doua zi, arbitrul păgubaş a primit 60 guinee de aur dela 60 jucători diferiţi...

O ŢIGARE BOCLUCAŞE

Nu e mult de atunci, campionul Ungariei, Ujpest, a trăit un sfert de oră dificil în compania echipei Cartierul III. Cinci minute înainte de sfârşitul matchului, Cartierul III conducea cu 1—0.

Langsfelder, managerul lui Ujpest, celebru pentru calitatea ţigărilor pe cari le fumează — se spune: chiar şi când doarme — şi-a terminat toată provizia pe care o avea prin buzunare.

In momentul acesta dificil, când echipa sa era la un pas de înfrângere, Langfelder nu mai avea cu ce să-şi consoleze nervozitatea.

Şi atunci n'a găsit altceva mai nimerit decât un creion gros pe care l-a cerut unui ziarist ungur. A strâns creionul între dinţi, l-a morfolit cât a putut şi apoi — într'un moment când Auer trăgea un shot puternic peste bară — a scos bricheta, a aprins-o şi a încercat să aprindă... creionul.

Bine înţeles că a întrebuinţat fără rezultat toată piatra din brichetă.

Abia în momentul când Jakube a egalat, Langfelder a remarcat eroarea sa şi a înapoiat creionul proprietarului său.

DISCIPLINA VEDETELOR

Sid Lowery este numele unui faimos înaintaş englez, regele goal-getterilor în prima ligă profesională a Angliei.

Actualmente, Lowery îşi îndeplineşte serviciul militar şi — aşa, ca să se distreze — joacă football în echipa regimentului, ocupând postul de înaintaş centru.

In concediu fiind, i s'a reproşat lui Lowery că a marcat foarte puţine goaluri, într'o campanie destul de bogată de matchuri

— Sterilitate! Oh! Nu uitaţi că echipa mea a fost opusă numai unor formaţii ofiţereşti. Şi eu am ambiţia să avansez!..

UNA CU SCOŢIENII...

In Anglia, umorul îşi are partea lui de cinste, ori cât de importante ar fi evenimentele.

Critici violente au însoţit multă vreme înfrângerea Scoţiei din partea Irlandei.

S'a studiat jocul furnizat de echipă, s'a vorbit de fiecare jucător în parte, s'au analizat toate circumstanţele înfrângerii.

Cea mai justă explicaţie a găsit-o însă un confrate londonez.

— In definitiv, dece toată această discuţie? Scoţienii au fost economi cu shoturile lor şi asta-i tot...

UN CLUB REGAL

Willy Meisl, fratele faimosului Napoleon al footballului austriac, a descoperit în Anglia un club regal.

Intr'adevăr, există în Anglia un club — F. C. Windsor — care prin numele său şi prin poziţia pe care o ocupă — în imediata vecinătate a castelului regal, al cărui nume îl poartă, beneficiază de patronajul regelui George.

Acest club mai are însă o particularitate: în timp de doi ani n'a reuşit să câştige nici un match.

Situaţia aceasta a îndulcit pe conducătorii colegiului din Etton, cari au luat iniţiativa de a-i pune la dispoziţie pe antrenorul Hanson.

Acum se aşteaptă prima victorie.

Ce au devenit atleţii care au strălucit odată în atletismul românesc

Este interesant de ştiut ce au devenit atleţii care au reuşit să se impună în mişcarea atletică românească.

Consultând lista campionilor, cari s'au remarcat, precum şi cei cari mai deţin încă recorduri naţionale, constatăm că o bună parte din ei s'au retras definitiv din mişcarea atletică.

LADISLAU PETER recordman la 100 şi 200 metri este primul sprinter român care a scoborât sub 11 secunde. A abandonat de cinci ani sportul activ şi actualmente este funcţionar de bancă la Timişoara.

ŞTEFAN KABATH, recordman naţional la 800 metri, a părăsit ţara din 1930 şi actualmeute este în Ungaria unde funcţionează ca ingíner la una din uzinele din Budapesta.

GHEORGHE ONCIUL, fost campion la aruncarea suliţei şi Pentathlon nu mai practică atletismul de câţiva ani. S'a stabilit din anul 1930 în Cernăuţi, unde este conferenţiar la facultatea de litere.

LOTHAR ALBRICH, recordman naţional la 110 metri garduri a abondonat şi el atletismul. Din 1928 este ingíner la Domenile coroanei la Broşteni.

ION PANAITE, recordman naţional la 10.000 metri s'a retras de curând din mişcarea atletică, întorcându-se din nou la coarnele plugului.

Panaite este gospodar într'un sat din judeţul Covurlui.

IOSIF DAVID, discobolul din Valea Jiului ex-recordman naţional la aruncarea discului, este învăţător într'un sat de lângă Braşov.

EUGEN KAPPLER, fost campion la 400 metri garduri, este avocat la Timişoara, iar

RUSU TIBERIU excelentul săritor la înălţime este judecător într'o comună din Banat. Amândoi nu mai practică de mult timp atletismul.

IOSIF ŞTEFAN, recordman naţional la săritura în înălţime şi unul din cei mai buni atleţi produşi de atletismul românesc, este de câţiva ani retras din mişcarea atletică, actualmente profesează avocatura la Periam lângă Arad.

Tipografia noastră

SALA LINOTYPELOR

Din dolcanţele cluburilor mici

In urmă cu câteva luni, gazeta noastră a întreprins o anchetă în lumea cluburilor mici, la care fiecare grupare şi-a spus păsul.

Pepinierele football-ului bucureştean trăesc şi se sbat în greutăţi materiale adesea insuportabile.

Din această cauză, jucătorii începători, preferă să-şi desăvârşească cunoştinţele preliminare, în aceste cluburi, unde de multe ori ajung de îndată în posturi de conducere: căpitan de echipă, membrii în comitet, de multe ori chiar şi preşedinte.

Odată cu începerea campionatului, terenurile sunt invadate de echipe cari îşi dispută întâietatea din primul până în ultimul minut al partidei în faţa suporterilor respectivi.

Am văzut însă jucători cari intră pe teren fără ghete sau cu tricourile schimbate.

In ancheta noastră am arătat doleanţele conducătorilor de grupări mici, aşa cum sunt în realitate.

Intre timp unele lacune au fost remediate, altele însă s'au înrădăcinat.

In campionatul actual s'au prezentat 58 de grupări mici, din cari majoritatea sunt ale unor întreprinderi cari şi-au constituit echipe din jucători formaţi în alte grupări.

Avem de pildă cluburile: S. T. B., U. C. B., Malaxa, Mociorniţa, A. S. I. B., Socec, Cartea Românească, Telefoane, etc., cari sunt finanţate de intreprinderile respective. Acolo jucătorii găsesc un bun plasament, deoarece odată cu cererea de legitimare li se acordă şi servicii.

Ar fi de dorit ca districtul de football să pună stavilă acestei stări de lucruri spre a nu asista la prăbuşirea pepinierelor footballului bucureştean.

M. DR.